

SFS 2001:1000

Utkom från trycket
den 12 december 2001

Lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter;

utfärdad den 29 november 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

dels att 9 kap. 6 §, 11 kap. 3 §, 13 kap. 7 och 8 §§ samt 15 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att punkt 1 i övergångsbestämmelserna till lagen (1997:1067) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

9 kap.

6 § Sjukpension skall på ett underlag för egenpensionsförmåner upp till 7,5 basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring minskas med sådan ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring som avser samma inkomstbortfall. Betalas ej hel sjukpension, minskas avdraget i motsvarande mån.

11 kap.

3 § Efterlevandepensionen betalas under fem år från och med månaden efter dödsfallet. Om ledamoten avgått före fyllda 65 år betalas efterlevandepension längst till den tidpunkt då den avlidne skulle ha fyllt 70 år. Det samma gäller om ledamoten avgått med ålderspension då denne fyllde 65 år. Om ledamoten avgått med ålderspension efter fyllda 65 år betalas efterlevandepension längst under fem år räknat från avgången.

13 kap.

7 § Underlaget för beräkning av inkomstgaranti utgörs av följande arvoden som betalas vid avgångstillfället:

1. ledamotsarvodet enligt 3 kap. 1 §,
2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2 §,
3. arvoden för månad till riksdagsledamot enligt 1 § 1–4 och 8 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

¹ Bet. 2001/02:KU12, rskr. 2001/02:44.

8 §² Inkomstgarantin betalas för månad under det första garantiåret med 80 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 40 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp. För tid därefter betalas inkomstgaranti med följande andelar av garantiunderlaget i förhållande till ledamotens sammanlagda tid i riksdagen

66,0 procent av den del av garantiunderlagen som inte överstiger 1,67 basbelopp och 33 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 12 år,

60,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och 30,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 11 men ej 12 år,

55,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 27,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 10 men ej 11 år,

49,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 24,75 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 9 men ej 10 år,

44,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 22 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 8 men ej 9 år,

38,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 19,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 7 men ej 8 år,

33,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 16,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 6 men ej 7 år.

15 kap.

2 § Om det finns särskilda skäl kan en riksdagsledamot efter prövning av riksdagsförvaltningen få ersättning för kostnader för insatser i rehabiliteringssyfte.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Bestämmelserna i 7 kap. 3 § 3 i sin nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 oktober 1995.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

2. Bestämmelserna i 13 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 oktober 1995.

3. Bestämmelsen i 15 kap. 2 § skall tillämpas på framställningar om ersättningar som görs efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Henrik Jermsten
(Justitiedepartementet)